

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lipca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Tychach, Wydział IX Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Maczek

po rozpoznaniu w dniu 6 lipca 2015 roku w Tychach na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi wierzyciela **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych O/R. Inspektorat w T.**

na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Tychach W. T. z dnia 3 czerwca 2015 r. w postanowienia o odrzuceniu wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego w zakresie kwot 1.790,40 zł tytułem kosztów czynności egzekucyjnych i 358,10 zł tytułem opłaty manipulacyjnej w sprawie Km 154/15

z wniosku wierzyciela: **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych O/R. Inspektorat w T.**

przeciwko dłużnikowi (...) **Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w L.**

o egzekucję świadczeń pieniężnych

postanawia:

1. uchylić zaskarżone postanowienie;
2. nakazać pobranie od dłużnika na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Tychach kwoty 100 zł [sto złotych] tytułem opłaty sądowej, której wierzyciel nie miał obowiązku uiścić.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem komornik sądowy odrzucił wniosek o wszczęcie egzekucji w zakresie kosztów czynności egzekucyjnych i opłaty manipulacyjnej, bowiem nie zostały one ujęte w tytule wykonawczym.

W skardze wierzyciel zarzucił, iż w formularzu tytułu wykonawczego brak jest rubryki przeznaczonej do wpisania takich kosztów, a zgodnie z przepisami przekazał komornikowi informację o wysokości kosztów egzekucyjnych.

Sąd Rejonowy zważył, że:

Skarga zasługuje na uwzględnienie.

Prowadzenie administracyjnego postępowania egzekucyjnego reguluje ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Zgodnie z art. 64 §1 tej ustawy, w egzekucji należności pieniężnych organ egzekucyjny pobiera opłaty egzekucyjne w określonej wysokości, zaś zgodnie z art. 64 §6 ustawy, z tytułu zwrotu wydatków za wszystkie czynności manipulacyjne związane ze stosowaniem środków egzekucyjnych pobiera również określone opłaty manipulacyjne. Zgodnie z art. 64 §9 i 10 ustawy, obowiązek zapłaty tych opłat powstaje z mocy prawa z chwilą dokonania określonych czynności przez organ egzekucyjny. Zgodnie z art. 64c §1 ustawy, opłaty te wchodzi w skład kosztów egzekucyjnych, które, z określonymi dalej wyjątkami, obciążają zobowiązanego. Zgodnie z art. 64c §5 ustawy, egzekucja kosztów egzekucyjnych następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Koszty egzekucyjne powstałe w egzekucji należności pieniężnej są dochodzone na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego na tę należność, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej. Organ egzekucyjny wydaje

postanowienie w sprawie kosztów egzekucyjnych na żądanie zobowiązanego albo z urzędu, jeżeli koszty te obciążają wierzyciela (art. 64c §5-7 ustawy).

Zgodnie z §14 ust. 2 w zw. z §13 ust. 2 pkt 3) rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 maja 2014 r. w sprawie trybu postępowania wierzycieli należności pieniężnych przy podejmowaniu czynności zmierzających do zastosowania środków egzekucyjnych, jeżeli zachodzi konieczność prowadzenia egzekucji przez sądowy organ egzekucyjny, wierzyciel wraz z dalszym tytułem wykonawczym przekazuje jednocześnie organowi egzekucyjnemu właściwemu do zastosowania środków egzekucyjnych informację zawierającą m.in. aktualną wysokość dochodzonej należności pieniężnej, w tym odsetek z tytułu niezapłacenia w terminie należności pieniężnej i kosztów upomnienia, a jeżeli wierzyciel jest jednocześnie organem egzekucyjnym - kosztów egzekucyjnych.

Zgodnie z art. 816 §3 k.p.c., ukończenie postępowania egzekucyjnego w inny sposób niż przez umorzenie komornik stwierdza postanowieniem, rozstrzygając o kosztach.

Zgodnie z art. 774 k.p.c., organ, który przejął dalsze łączne prowadzenie egzekucji administracyjnej i sądowej, postanowi, w trybie dla niego właściwym, również o kosztach czynności egzekucyjnych dokonanych przez drugi organ egzekucyjny przed postanowieniem sądu, chociażby te czynności nie zostały utrzymane w mocy.

W świetle przedstawionej regulacji stanowisko organu egzekucyjnego jest błędne. Obowiązek uiszczenia opłat egzekucyjnych i manipulacyjnych powstaje z mocy prawa i w wysokości określonej ustawą, już w toku postępowania egzekucyjnego, a zatem po wystawieniu tytułu wykonawczego, stąd też tytuł wykonawczy nie obejmuje tego rodzaju opłat. Koszty te powstają w toku egzekucyjnego i są dochodzone, co do zasady, na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego na egzekwowaną należność pieniężną. Ustawa stawia wymóg wydania postanowienia w przedmiocie tych kosztów tylko w określonych w niej przypadkach, tj. m.in. na wniosek wierzyciela, a z urzędu jeśli koszty te obciążają wierzyciela.

W postanowieniu z dnia 18 marca 2004 r., III CZP 6/04, LEX nr 520121, Sąd Najwyższy wskazał, iż „Rozstrzygając po dniu 1 stycznia 2004 r., na podstawie art. 774 k.p.c. w związku z art. 773 k.p.c. o kosztach łącznej egzekucji, komornik orzekając o opłatach należnych od dłużnika administracyjnego na podstawie art. 64 § 1 pkt 4 u.p.e.a., stosuje przepisy art. 64c § 9, 11 i 12 u.p.e.a.”. W postanowieniu tym Sąd Najwyższy wskazał jednoznacznie: „jeśli zatem komornik przejął prowadzenie łącznej egzekucji i orzeka na podstawie art. 774 k.p.c. o kosztach poprzednio prowadzonego administracyjnego postępowania egzekucyjnego, stosuje w tym zakresie przepisy ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji i obowiązujące w tym postępowaniu zasady zwrotu organowi egzekucyjnemu kosztów postępowania”.

Również zatem po przekazaniu sprawy do łącznego prowadzenia przez komornika sądowego, egzekucja kosztów egzekucyjnych powstałych w administracyjnym postępowaniu egzekucyjnym, przed wystąpieniem zbiegu egzekucji, następuje na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego na egzekwowaną należności pieniężną. Z cytowanych wyżej przepisów rozporządzenia wynika jednoznacznie, że przekazując dalszy tytuł wykonawczy do egzekucji komornikowi sądowemu, administracyjny organ egzekucyjny przekazuje komornikowi jedynie informację o aktualnej wysokości kosztów egzekucyjnych, co byłoby zresztą zbędne, gdyby ta wysokość wynikała z samego tytułu wykonawczego, czy też późniejszego orzeczenia organu egzekucyjnego. Oczywistym jest również, że jedynym celem przekazania takiej informacji może być wyegzekwowanie kosztów egzekucyjnych przez komornika sądowego, bo czemuż innemu miałyby to służyć.

Reasumując, należy wskazać, iż brak było podstaw do odrzucenia wniosku. Wskazane koszty egzekucyjne podlegają bowiem egzekucji na podstawie tytułu wykonawczego, w którym nie określono ich wysokości. We właściwym czasie komornik będzie natomiast obowiązany do orzeczenia o tych kosztach, w tym do weryfikacji ich wysokości. Można przy tym zauważyć, że przecież również opłaty egzekucyjne i wydatki wynikające z ustawy o komornikach sądowych i egzekucji komornik sądowy egzekwuje, mimo iż ich wysokość również nie jest określona w tytule wykonawczym, a rozstrzyga o nich kończąc postępowanie egzekucyjne.

W konsekwencji orzeczono jak w pkt. 1 sentencji.

O kosztach sądowych orzeczono w pkt. 2 postanowienia zgodnie z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, bowiem skarżący był zwolniony od opłaty sądowej od skargi.

sygn. akt IX Co 2778/15

ZARZĄDZENIE

1. (...);

2. (...);

3. (...)

T., 6.07.2015 r.